

ZEVENDORPENOEFFENING

Op 9 april 2008 werd op de Basisschool "Sint Willibrordus" te Esch door de EHBO-vereniging "Altijd Bereid" de inmiddels traditionele 7 dorpenoefening gehouden. Deelnemende dorpen waren: Helvoirt, Haren, Oisterwijk, Udenhout, Moergestel, Berkel-Enschot en Esch, alsmede het Rode Kruis van Oisterwijk.

Een honderdtal deelnemers waren aanwezig en werden die avond tussen 19.30 en 20.00 uur gastvrij ontvangen. Na een heerlijk kopje koffie werd de bedoeling van de avond uitgelegd en werden de aanwezige deelnemers naar willekeur in acht groepen verdeeld. Om precies 20.00 uur werd het startsein gegeven om te beginnen met de oefening en om 22.45 uur trof een ieder zich weer bij de koffie voor de nabespreking.

Wat was er tussen die twee tijdstippen gebeurd? Ik kan natuurlijk alleen over de groep waarmee ik op pad was praten. Onze groep van negen personen had afgesproken, dat bij iedere verschillende oefening die in steeds andere lokalen plaats had (wij moesten er dus acht bezoeken) telkens iemand anders de leiding/coördinatie op zich zou nemen. Deze laatste nam bij binnenkomst van het lokaal snel de situaties in ogenschouw en stuurde zijn of haar helpers naar de slachtoffers. De helpers kwamen daarna bij hem rapporteren wat er volgens hen aan de hand was, waarna de coördinator indien nodig 112, de alarmdienst belde. Per lokaal waren er telkens drie slachtoffers. In het eerste lokaal werd een collega en ik naar een slachtoffer dat op de grond naast een metalen trap en een kapotte TL buis lag, gestuurd. Bij navraag bleek dat het slachtoffer geprobeerd had de lamp te verwisselen maar daarbij de stroom niet had afgezet. Dit had tot gevolg dat de man een elektrische schok had gehad en daarbij een brandwond aan de handpalm en een aan de enkel, waarmee hij op de metalen trap stond, had opgelopen. Tevens voelde de persoon zich beroerd vanwege de stroomstoot en had hij een

drukkend gevoel op de borst. Ik ben onmiddellijk op mijn knieën achter het slachtoffer gaan zitten, zodat hij in een halfzittende houding wat beter kon ademen. Mijn collega heeft de coördinator gevraagd 112 te bellen en is zelf begonnen met het verzorgen van de brandwonden. (eerst water, de rest komt later). Na 13 minuten werken met het slachtoffer, werden de behandelingen stil gelegd en begon de nabespreking (7 minuten).

Het mooie van de 7 dorpenoefening is, dat je fouten mag maken. Je bent er vooral om te leren.

Mijn collega en ik gingen dan ook verschrikkelijk de fout in een van de andere lokalen. Iemand had een hartaanval gehad. Deze werd door twee andere groepsleden gereanimeerd. Ik werd met een collega naar een vrouw gestuurd, die zoals bleek het AED apparaat had gebracht, maar nu apathisch voor zich uit zat te kijken en niet aanspreekbaar was. Na enig overleg met mijn collega besloten wij dat wij deze persoon beter ergens anders heen konden brengen...kantine koffie drinken...of naar buiten frisse lucht... in de hoop dat zij bij zou trekken. Gewillig liep zij mee. Bij de nabespreking, die onmiddellijk daarna volgde, bleek hoe fout wij waren geweest met deze conclusie. Wat was er werkelijk gebeurd: "Door het zien van de hartaanval", vertelde de instructeur, "was de vrouw zo geschrokken, dat zij in een shock was beland. Haar poriën waren open gaan staan en zij had een slechte bloedcirculatie gekregen." Wij hadden het moeten/kunnen zien aan haar lijkwitte gezicht. Dat dit wel even schrikken voor ons was, moge duidelijk zijn.

Kortom de 7 dorpenoefening was ook deze keer weer een zeer leerzame avond en daarbij goed georganiseerd door onze zustervereniging uit Esch, waarvoor onze dank en hulde.

Frans Wubben

